

249: Mursiyi Tekfir Etmeyen Halk

Tarık Ebu Abdullah

8 Ağu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Selamun aleykum hocam, Mursi ve benzerlerini tekfir ettiğinizi sitede verilen cevaptan okudum. Fakat Ebu Sümeyye ve İsmail Hoca'nın büyük şirkte cehaleti mazeret kabul ettiklerini ses kayıtlarından biliyorum. Şimdi bu bana biraz çelişkili geldi, yani Mursi muayyen kâfir, ama Mursiyi seven ve onu ehveni şer olarak gördüğü için değil de onun yolunu benimseyerek ona oy atan halk ise muayyen kâfir değil, cehaletiyle mazeretli! Yani soru şu: İkisi arasında fark ne? Allah razı olsun.

CEVAP

Aleykum selam ve rahmetullahi ve berekatuhû. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Dinin aslında cehaletin mazeret olup olmayışı dinin en esasi mevzularındandır. Muhakkak ki kâmil dinimizde bu esasi mevzu beyan edilmiştir. Bunun en büyük delili bu mevzuda sahabeden bir ihtilafın nakledilmemiş olmasıdır. Lakin katiyyen var olmayan bu ihtilafın hangi yönde olmadığı ihtilaftır. Yani sahabe indinde dinin aslında cehalet mazeret miydi değil miydi? Bu hususta ihtilaf edilmiştir. Bu ihtilafı bir görüşün lehine sonlandıracak kati delilleri de maalesef henüz bulamadık. Varit deliller ya vurut cihetiyle veya da delalet cihetiyle ihtimalli olduklarından ötürü ihtilafın başlama tarihini net belirleyememekle beraber ilk asırlardan sonra bugüne kadar rabbani ve râsih ulema mevzuda ihtilaf etmişlerdir ve nihai bir şey söyleyememişlerdir. Bu bir husustur. İkinci bir husus da şudur: Rabbani ulema risalet hüccetinden evvel ismin verilmesinde ihtilaf etmiş olsalar da, risalet hüccetin akabinde hükümde ihtilaf etmemişlerdir. Yani şirk işleyerek dinin aslını bozan kişinin risalet hüccetinden evvel müşrik olarak isim ve hüküm alacağı hususunda ihtilaf etmişlerdir, lakin risalet hüccetinin kaim olmasından sonra ve şirkinde daim olmasından sonra kâfir olacağı hususunda ihtilaf etmemişlerdir. Dinin aslında cehaleti mazeret kabul eden âlimler şirk irtikâp eden kişinin cahildir diye şirk üzere bırakılıp İslam'ının istishap edilmesini değil, acilen istitabe edilmesini vacip görmüşlerdir. Dolayısıyla iki taraf âlimlerin arasındaki ihtilaf aslında sadece hüccet ikamesinden evvel şirkin faili müşrik olup olmayacağı yönündedir. Hüccetin kaim olması da, bildiğin gibi, şahsa küfrü veya İslam'ı yönünde hüküm verebilmek için şartları oluşturmak ve hükme engel olacak manileri gidermekle olur. Bundan kaynaklanan şöyle bir durum varit olabilir: Cehaletin mazeret olmadığını gören âlimin kâfir gördüğünü cehaleti mazeret gören âlim Müslüman görebilir. Çünkü ikincisi kişi için hüccetin kaim olmadığını kabul etmiştir, yani hakkında küfür hükmünü engelleyecek manilerin varlığını kabul etmiştir. Bundan dolayı tekfir hükmünde durmuştur ama fiilin küfür olduğunu ve failinin acilen tövbeye

çağırılması gerektiğini de kabul eder ve fiil ve failden teberri eder. En azından Hadis ehli mezhebine mensup olan ve cehaleti mazeret gören âlimlerin mevzuda mezhepleri budur. Hadis ehli olduğunu iddia eden Cehm bin Safvan'ın muasır çömezlerini kast etmiyorum.

Senin sorunun bu ihtilafla alakasına gelince: Musa ve İsmail Hocalar, Rabbim onları korusun, ayaklarını sabit kılsın ve faziletlerini ziyade etsin, dinin aslında cehaleti yukarıda çok muhtasar olarak izah etmeye çalıştığım surette mazeret görüyorlar. Esasta hemfikir olmalarıyla beraber mevzuda bazı farklı değerlendirmeleri de vardır. Musa ve İsmail Hocaların bu mevzuda mezheplerini ve mezheplerinin tafsilatını kendilerinden sual etmek gerekir. Ama benim mevzuda âcizane kanaatim cehaletin mazeret olmayışdır. Binaen aleyh benim verdiğim cevabı değerli hocalarımın görüşleriyle değerlendirerek çelişkili bulmak zaten yersizdir. Soru Musa ve İsmail Hocalara yöneltilmiş olup "Tarık Hoca Mursi'yi muayyen tekfir ediyor. Ama sizin derslerinizden cehaleti mazeret gördüğünüzü biliyorum. Sizde tekfir ediyor musunuz? Ve eğer tekfir ediyorsanız Mursi'yi seven ve onu ehveni şer olarak gördüğü için değil de onun yolunu benimseyerek ona oy atan halk ise muayyen kâfir değil, cehaletiyle mazeretli! Yani soru şu: İkisi arasında fark ne?" şeklinde gelmiş olsaydı yerinde olurdu.

Benim sana verebileceğim cevaba gelince, Muhammed Mursi benim nazarımda muayyen kâfirdir çünkü hakkında küfür şeran sabit olmuştur ve küfür hükmünü ondan def edecek maniler de yoktur. Ancak İslam'ına delalet eden izhar ettiği bazı eylemlerden dolayı ikinci bir kişi bunu böyle görmeyebilir. Bak Şeyh Ahmed bin Hamud el-Halidi, (*Rabbim onu esaretten kurtarsın*), kendisini İslam'a nispet eden tağutların küfründe tevakkuf eden veya şek eden kimsenin hakkında ne diyor:

İkinci kısım: Kendisini İslam'a nispet eden tağutlardır. Bunların durumları özellikle namaz, hac, mescitleri bina etmek, Kuran bastırmak, sadakaları ve bağışları açıktan vermek gibi İslam'ın bazı şiarlarını izhar ettiklerinden dolayı insanların birçoğuna kapalı ve karışık gelebilir. Bu kısımdaki tağutları tekfir etmeyenler şu üç halin dışına çıkmazlar:

Birinci hal: Bunlar tağuta ve onun verdiği hükümlere yardım ederler, Allah'ın hükmüne kayıtsız kalırlar ve Allah'ın nurunu söndürmek için, Onun kelimesini yok etmek için var güçleriyle çalışırlar. Bunlar Allah'ın dostlarına savaş açmışlardır ve bunu ayakta tutmak için çalışırlar. Bunlar ahirette hiçbir payları olmayan laikler, demokratlar ve bunlara benzeyenler gibi tağutların yordakçıları, onların dilleriyle konuşan tercümanları ve onlara ibadete çağıranlardır. Bunların küfründe şüphe yoktur.

İkinci hal: O tağutların hallerinin hakikatini bilmeyenlerdir. Yani o tağutların durumunu ve içine düştükleri küfrü bilmeyenlerdir. Fakat bunlar Allah'ın onların emsalleri hakkında verdiği hükümden cahil değildirler. Bu itikadı sağlam bir kişidir. Bu kimsenin üzerine bir vebal yoktur. Bunun cehaleti basit bir cehalettir. Mesela bir kimsenin her gaybı iddia edenin kâfir olduğuna inanması ancak gaybı iddia eden belirli bir kimsenin gaybı iddia ettiğini bilmemesi ve onun durumunun hakikatine muttali olmaması gibi. Bu durum ona zarar vermez ve imanına herhangi bir nakıslık getirmez.

Üçüncü hal: Bunlar tağutların iç yüzüne, İslam'dan nasıl çıktıklarına ve onların neyle küfre girdiklerine muttali olan kimselerdir. Fakat bunlar onları tekfir etmekten geri durmaktadırlar. Bu halde olanlar yine iki sınıftır:

Birinci sınıf: Onların küfürlerine ve sapık olduklarına inanan ve onlara buğz eden kimselerdir. Lakin onların kâfir olduklarını açık bir şekilde ifade etmemektedirler. Bu sınıftan olanlar kendi aralarında yine üç kısma ayrılırlar:

Birinci kısım: Bunlar müstazaf olanlardır. Bunların tağut ve yardımcılarına karşı herhangi bir direnme güçleri yoktur. Bunlar Allah'ın sıkıntı zail olana ve engel ortadan kalkana kadar kendilerini mazur gördüğü kimselerdir. İkraha altında olanlar evlasiyla bu kısma dâhildirler...

İkinci kısım: Tağutların küfrüne inanan ve bunu ikrar eden kimselerdir. Ama kendilerini koruyacak aşiret veya aşiret dışında başka mukavemet gücüne sahip olmalarına rağmen tağutların küfrünü açıkça söylemeyenlerdir. Bunlar yağcılık ve iki yüzlülük yapanlar ve Allah'ın şu buyruğu altına giren kimselerdir. ***"İstediler ki sen alttan alıp gevşek davranasın ki onlar da alttan alıp gevşek davransınlar."*** Bu kısım insanlar masiyet ehlinde benzediklerinin hükmünü alırlar. Onları bu duruma sevk eden sebep ve gerekçeye göre günahlarının durumu şekillenecektir...

Üçüncü kısım: Bunlar şöyle diyenlerdir: "Bunların dışındakiler kâfirdir fakat bunlar kâfir değildirler." Bunlar hiçbir gerekçe olmadan onları tekfir etmekten geri durmaktadırlar. Şüphesiz ki bu tavır o kişinin onlara İslam hükmünü vermesi demektir. Zira küfür ve İslam arasında hiçbir vasıta yoktur. Kim küfre İslam derse veya kâfirlere Müslüman derse kâfir olur. Çünkü kendisinin hiçbir tevili veya şüphesi yoktur. Ayrıca Allah'ın hükümlerinden bir hükmü kendi katında sabit olduktan ve bildikten sonra reddetmiştir.

İkinci sınıf: Bunlar tağutların hakikatlerine, onları İslam'dan çıkaran hallere ve onları küfre düşüren eylemlerine muttali olanlardır. Bunlar onların batıllarını inkâr edenler, kalpleriyle de onlara buğz edenler ve nevi kâfirdir ama muayyen tekfir ise ancak hüccet ikamesinden ve şartların oluşması ve

manilerin kalkmasından sonra olabileceğini söyleyenlerdir.

Veya bu kişilerin bazı muayyen tağutları tekfir etmekten imtina etmelerinin sebebi ilim ve talimle uğraşan bazı kişilerin ortaya attığı bazı şüpheler sebebiyle zihinlerinin karışması veya bazı âlimleri veya kendilerine hüsnü zan besledikleri bazı kişileri taklit etmeleri olabilir. Veya kendilerine arız olan bir şüphe veya bir tevil veya âlimlerin bazı ifadelerini doğru anlamamaları veya da onların sözlerinden kast ettiklerinden gayrısını çıkarmaları olabilir.

Bu durum onların tekfir edilmesinde durulmasını gerektirmektedir. Böylelerini baştan tekfir etmek caiz değildir. Böylelerinden herhangi birisini hüccet ikame edilmeden ve şüphe izale edilmeden tekfir etmek icma ile caiz değildir.”

Gördüğün gibi Şeyh Ahmed bin Hamud İslam’a müntesip tağutu tekfir etmeyen için ciddi bir tafsil getirmiştir. Sen “Ben zaten sualimi Mursi’yi seven ve onun yolunu benimsediğinden ötürü oy kullanan olarak takyit ettim ve ehveni şer değil diyerek de tevil ve benzeri durumları sualimin dışında tuttum” diyebilirsin. Ben de derim ki: Doğrudur. Ama İslam’a müntesip tağutların kâfir ve tağut olma durumları değişik zahir olabiliyor. Yani kimisi daha açık ve net küfrünü izhar ediyor kimisi daha çok gizliyor. Bunun hasebinde tekfir etmeyip seven ve yolunu tasvip edenlerin hallerinde de zaman ve mekâna göre değişiklikler var olabiliyor.

El-Hulasa demek istediğim şudur: Mursi’nin tekfiri zorunlu olarak onu destekleyenlerin de tekfirini gerektirmez. Aralarında bir telazüm yoktur. Çünkü Mursi asli kâfir veya kendisini İslam’dan başka bir dine nispet eden bir tağut değildir. Bilakis kendini İslam’a nispet eden ve İslam’a nispetine delalet eden amellere de sahip olan bir tağuttur. Bu durum onun halini insanlar için kapalı ve karışık bir hale sokabiliyor. Bunun için Mursi’ye oy verenlerin durumunu kendi halleri ve vakıalarına göre değerlendirmek lazım. Onlar için mazeret kabul ettiğimizi Türkiye de oy kullanan için mazeret kabul etmeyebiliriz veya Türkiye de oy kullananlar için mazeret kabul ettiğimizi onlar için kabul etmeyebiliriz. Allah-u Âlem.

Allah’a hamd ve Rasûlü Muhammed’e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.